

for Folk at faa deres Børn underviste i Religion, enten man saa vilde have Præsten dertil eller sørge derfor paa anden Maade, men noget saadant har Flertallet ikke foreslaaet. Naar Flertallet foreslaar, at Religionsundervisningen skal gives paa Grundlag af Bibelhistorien, gør man det, fordi man tror, at det er det bedste Grundlag for en virkelig god Religionsundervisning, at Børnene bedst tilegne sig Religionens Sandheder derved, at de faa Bibelhistorien gjort til Grundlag, og dernæst gør man det, fordi man har haft Eksempel paa, at Religionsundervisningen er bleven drevet paa en tør og fedelig Maade, hvor Lærebogen altsortstærkt har været brugt som Underlag for denne Undervisning. I Slutningen af Paragraffen træffes Bestemmelse om, at alle de Læremidler, der anvendes i selve Skolen, skulle anstafes paa Kommunens Regning, hvorved Børnene jo for saa vidt blive lige stillede. Dernæst er der Bestemmelser om, at ogsaa andre Læremidler skulle anstafes paa Kommunens Regning, naar det gælder fattige Børn. Om Religionsundervisningen er der i øvrigt stillet et Underændringsforslag under Nr. 27 af et Mindretal. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa dette Ændringsforslag, saa længe det ikke er særlig motiveret af det ærede Mindretal, men jeg skal til mine Bemærkninger angaaende Religionsundervisningen i øvrigt tilføje, at vi jo ikke hidtil have haft det saa, at Børn i det hele taget kunne være uden al Religionsundervisning her i Landet, thi selv efter Loven af 13de April 1851 om borgerlig Egtteskab, er det jo dog paalagt de Forældre, hvis Børn ikke skulle opdrages i den lutherisk-kristelige Religion, at sørge for, at deres Børn blive opdragne i de almindelige religiøse og moralske Begreber, og ogsaa have Kendskab til Bibelhistorien. Under Nr. 29 er der saa stillet et Ændringsforslag af Flertallet om, at § 6 affattes paa en anden Maade. Man vil nemlig ved den ny Affattelse, som her foreslaas af § 6 angaaende Skoleplanen, opnaa, at Kommunerne faa mere Indflydelse end hidtil paa Ordningen af deres Skolevæsen. De Bestemmelser, som skulle omfattes i Skoleplanen, ere de samme som i det foreliggende Lovforslag. I den Henseende er der ikke stillet nogen Ændring. Men her foreslaas, at Skolekommissionen skal give Forslag til en saadan Skoleplan — dette Forslag vedtages eller ændres altsaa af Kommunalbestyrelsen — og at, naar det er indsendt til Skoledirektionen, denne saa stadfæster Forslaget, hvis den finder, at det er i Overensstemmelse med Lovgivningen, eller, hvis den finder, at

Forslaget ikke er i Overensstemmelse med Lovgivningen, at den indsender Forslaget, Skoleplanen, til Ministeriets Afgørelse. Hvis Ministeriet finder, at Skoleplanen ikke er i Overensstemmelse med Lovgivningen og altsaa rejser sig mod Kommunalbestyrelsen, skal det staa Kommunalbestyrelsen frit for at faa Sagen afgjort ved Domstolene inden for en vis Frist. Vi have ment det rettest at give Kommunerne denne Ret, fordi vi jo i de senere Aar have set Eksempler paa, hvorledes Administrationen er falden over en Kommune her eller der, og har paalagt den Bestemmelser, som det dog har vist sig, at Administrationen ikke havde Ret at paalægge nogen Kommune, idet Højesteret har givet Kommunerne Medhold.

Saa komme vi til den mest omstridte Paragraf i Lovforslaget, nemlig § 9. Den var alt Fald den mest omstridte Paragraf ved Forslagets første Behandling. Men foran § 9 foreslaar Flertallet indsat en ny Paragraf, som angaar en anden Sammensætning af Skolekommissionen. Flertallet har, som ærede Medlemmer have funnet skønne, villet tillægge Skolekommissionen større Myndighed end hidtil, og Flertallet ønsker derfor ogsaa, at disse Kommissioner skulle have en anden Sammensætning end hidtil og sammensættes af et større Antal Medlemmer end hidtil. Her foreslaas det, at Skolekommissionen skal, foruden Præsten, bestaa af et vist Antal Medlemmer, som nærmere bestemmes af Kommunalbestyrelsen, men dog ikke under 5, Præsten iberegnet, og de Medlemmer, Præsten foruden, som skulle tiltræde Skolekommissionen, foreslaas valgte af Befolkningen i Kommunen, det vil sige, af den Befolkning, som har selvstændigt Erhverv eller Husstand, og som svarer Skat til Kommunen, altsaa, med andre Ord: Af den almindelige Vælgerbefolkning i Kommunerne. Medlemmerne af Kommissionen skulle vælges paa 6 Aar ad Gangen — ganske den samme Regel som ved Valget af Kommunalbestyrelsen —, og valgbar er enhver Person i Kommunen, som er uberygtet, har selvstændigt Erhverv eller har særegen Husstand og svarer Skat til Kommunen. Ogsaa Enker og andre selvstændigt stillede Kvinder ere valgbar. Det synes mig, at der er fuld Grund til her ved denne Lejlighed at holde paa dette, fordi det mange Gange har vist sig, at Kvinder ere særlig interesserede og ogsaa særlig kyndige i Skolevæsenet, og Skolevæsenet mange Gange vist vil have stor Gavn af, at Kvinder have nogen Indseende med hele Ordningen. Derimod har Flertallet ikke ment, det vilde være rigtigt at vælge Lærere ind i Skolekommissionen. Vi